

NIESKARANY (10) *part praet pass pf*

W pisowni łącznej (9), w rozłącznej (1).

e oraz drugie a jasne, pierwsze a pochylone.

sg m N nieskârany (5). ◊ G nieskâran(e)go (2). ◊ D nieskâran(e)mu (1). ◊ f A nieskâraną (1). ◊ pl N subst nieskâran(e) (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

I. W funkcji właściwej: *Pozostawiony bez kary, nie ukarany; bezkarny; impunitus Mącz, Modrz, Calep (8) : Impunita scelera, Nieskarâne złości. Mącz 331d, 331d; Vngeſtrafft dauon kommen. Być nieskarány. Abire impuné. Calag 527a; Imienia moiego/ nie bierz dâremno świętego/ bowiem BOG nieskarânego/ nigdy nie puści takiego. ArtKanc M2v, M6; Calep 515a; [Volck 514].*

Szereg:»niezemszczony a nieskarany« (1): Niech żaden nie ma zá to/ áby ktory człowiek by naubożły miał być táki/ żeby krzywdę niezemſzczoną á nieskaráną [inultam impunitamque] miał fkromnie znoſić ModrzBaz 77.

a. W funkcji rzeczownika (1) : *wszakże niepráwie niesłufzna rzecz będzie niewinnego do czáfu [...] poimawłzy potrzymác/ niżli winnego zrak vpuſćić/ ábo nieskarânemu dáć gdzie chce chodzić [impune vagari sinere] ModrzBaz 85.*

II. W funkcji przymiotnika: *Nienaganny, bez zarzutu; irreprehensus Mącz (2) : mouy Alexander doctor nigdy nyefkarany wſzytczy nabozny ku pannye maryey PatKaz I 8; Mącz 318b.*

Synonimy: II. nienaganny, niezganiony.

Cf SKARANY